

חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות מז.

מסורת הש"ס

(א) [נ"ל אמרו מי ילך,
(ב) חגיגה ג: ידים פ"ד מ"ג,
(ג) חגיגה ג: (ד) ב"ק לח:
נדה נו: (ה) בס"א:
שנשמדו, (ו) ליתא בס"א,
(ז) נ"ל שימאווהו. יעב"ך,

תורה אור השלם

1. נָעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנִי
וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעֱזֵב
וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לֶחֶם:
תְּהִלָּים לוֹ כֹּה

גליון הש"ס

גמ' בני צרות אני מעיד
לבם. עיין לקמן דף פא
ע"א מד"ה לימא ודף נב
ע"א מד"ה אכל חכמים:
שם ואחריו מי ר"ע. עיין
כתובות דף קה ע"א מד"ה
דחשיב ליה:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה דוקא המירו
שעתהם הפסד ומיבת
אזמרים נמחק: (ג) ד"ה
כסור וכו' ועומד על
שמעונו ועושה: (א) רש"י
ד"ה עמל וכו' מדמה לה
מזרים עובד י"ב פי' עומן
ומואז מדמה למזרים לר'
סרפון שחזר מעשר עין
ו"א"ף עזר"י פליג
ומדמה עומן ומואז לנבל
ומשעני דפי היכי למזרים
ובכל לא קידשוש מעולם אף
עומן ומואז מדמה להו
לה קידשוש מעולם:
(ז) בא"ד הניחו מולקדש
אף מא"י שגביל:

תוספות ישנים

[illegible][illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹלֹת הָאֵלֶּים הַנֵּה אֲנִי מְעִיד
 רְשָׁאָה וְדֹפֵא. הָאֵלֶּים הַנֵּה הָרַכִּינִם. שְׁמַעְתֶּם
 רְשָׁאָה וְדֹפֵא: אִלּוּ בֵּן הָרַכִּינִם. אִלּוּ
 שְׁמַעְתֶּם מִינָה עָשׂוּ שְׁמַעְתֶּם
 רְשָׁאָה וְדֹפֵא בֵּן הָרַכִּינִם הָרַכִּינִם
 וְהָיָה הַדָּבָר קִשְׁיָה לְחַסֵּם
 הָיָה וְעִינָיו קָמוּ מִלְּבָא
 וְיָמִי יִלְךְ וְיִוְדִיעֵנו אֲמַר
 אֵלֶּךְ וְאַחֲרָיו מִי רִבִּי אֵלֶּךְ
 מִי רִ"ע הִלְכוּ וְעַמְדוֹ
 שְׁפַחְתּוּ אֲמַרְהָ לֹא רִבִּי
 אֵלֶּךְ אֲמַר לֹא יִכְנַס
 יְהוֹשֻׁעַ וְהוֹשִׁיבֵהוּ עַל
 רִבִּי אֲמַר לְתַלְמִידֶךָ
 מִי הוּא רִבִּי אֲלַעְזָר
 בֶּן לְעִזְרִיָּה חֲבִירוֹנוֹ קָמוּ
 יָנַעַר הֵייתִי גַם זְקֵנִיתִי
 וְזָרְעוּ מִבְּקֵשׁ לֶחֶם תִּתֵּן
 שֶׁל זֶה בֶּן אֵלֶּךְ רִבִּי
 וְיִשָּׁב אֵלֶּךְ וְיָמִי הוּא עַל
 הוּא עֲקִיבָא בֶּן יוֹסֵף
 הַעוֹלָם וְעַד סוֹפּוֹ שֶׁם
 בִּישְׂרָאֵל הַתְּחִלּוֹ מִיָּמָיו
 עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְצִרְתָּא
 הִבַּת מָהוּ אֲמַר לְהָן
 וּבֵית הַלֵּל הַלֵּכָה
 הַלֵּכָה כְּבֵית הַלֵּל אֲמַר
 אֲמַרְוּ הַלֵּכָה כְּבֵית שֶׁ
 שְׁמַעְתֶּם אוֹ בֶּן הָרַכִּינִם
 חִי רִבִּי שְׁמַעְתֶּם
 יֵשׁ לִי בְּכוֹר שְׁמֹן רִבִּי
 מִתְּלִמְדֵי יוֹמָאֵי וְהָיָה

בהלכות לפי שיש עמו שלש מאות תשובות
מתורת אבל מעיד אני עלי שמים וארץ שעל
הנביא ואמר שלשה דברים צרת הבת אסורה
מעשר עני בשביעית ומקבלים גרים מן הקרו
תנא כשנכנסו נכנסו בפתח אחד כשיצאו יצאו
בו בר"ע אקשי ליה ואוקמיא אמר לו אתה הוא עקיני
העולם ועד סופו אשרך שזכית לשם ועדיין לא הגעת
עקיבא ואפילו לרועי צאן עמוא ומואב מעשרין מעשר
מר הרבה כרכים כבשו עולי מצרים ולא כבשו עולי
קדשה לשעתה ולא קדשה לעתיד לבא והניחום כדרי
בשביעית ומקבלים גרים מן הקרדויים והתרמודים
יחזקאל אין מקבלים גרים מן הקרדויים אמר רב
כדאמרי אינשי קרתויים פסולים ואיכא דאמרי תני
מקבלים גרים מן הקרתויים מאי לאו היינו קרתויים
אשי לא קרתויי לחוד וקרדויי לחוד כדאמרי אינשי כ
וסביא דאמרי תריויהו אין מקבלים גרים מן התרמודים
והתני ^דכל הכתמים הבאים מן הרקם טהורים
מפני שהם גרים וטועים מבין העובדי

ומוצא מעשר עני ולא מעשר שי והא דשצק הכא ובחגיגה טעמא
מה מנרים שהיא קרובה עשאוה מעשר עני כדי שיסמכו עליה ע
דלף ב"אי הניחו מנקדש בשביל עניים ויכש עמון ומוצא שכן ח"ו
ישראל כדתנן ברבי גיטין (דף פ"ב) אף המביא מן הרקס מה
דישראל מנעיים מנעיהם וצודאי כובעים הדרי

בני צרות אני מעיר לכם. דכשרים אף לנ"ש וא"ת לשמואל
דמספאק ליה בהאשה רבה (למקמ 35: וס) אי קידושין תופסין
צינמ' לשוק א"כ פשיטא דכשרה דמיר שקדש פקעה לה ויקה כדאמר'
זשומרת יבם שקדש אחותה שקדושה תפקיעין הייבום וי"ל דלא
דמי דהא א"י שום תורה הוה

לכ"ס ת"ש בימי רבי
יהודה צרת הבת לאחיו
מינה גופא בימי רבי
הר"ר צרת הבת לאחיו
ז"ל מפני שחכם גדול
בבית המדרש⁽⁶⁾ (אמר

לחן רבי יהושע אני
עזר בן עזריה^א ואחריו
גל פתח ביתו נכנסה
חכמי ישראל באין
ונכנסו תפסו לרבי
מטה של זהב א"ל
אחר וישב אמר לו
עזריה אמר ויש לו
עליו המקרא הזה
לא ראיתי צדיק נעזב
סו והושיבו על מטה
מור לתלמידך אחר
בא בן יוסף א"ל אתה
ששמך הולך מסוף
בני שב כמותך ירבו
בהלכות אותו בהלכות
בת אמרו ליה צרת
מחלוקת בית שמאי
דברי מי אמר להן
יו ליה והלא משמך
מאי אמר להם דוסא
שמעתם אמרו ליה
אמר להם אח קטן
א ויונתן שמו והוא
יו שלא יקח אתכם
בצרת הבת שהיא
מדוכה זו י"שב הגי'
עמון ומואב מעשרין
יין ומן התרמודים
שלשה פתחים פגע
ששמך הולך מסוף
רועי בקר אמר לו רבי
עני בשביעית^א דאמר
בל יקדושה ראשונה
שיסמכו עליהן עניים
ני והא תני רמי בר
אשי קרתויים אתמר
רמי בר יחזקאל אין
יינו קרדויים אמר רב
תווי פסילי רבי יוחנן
ומי אמר ר' יוחנן הכי
ורבי יהודה מטמא
טהורים והיגין בה
קפסיק
דקאמר ר"ט צהדיא צמסכת
ס אף עמון ומואב כו' משום
כל הכתמים הנאים מרקם
שחורים כו' אע"ג דצרכס נמי הוו
שחגור מ"מ כחמיס הצאים מרקס
טהורים ללאו דישרלאים ניינה
סס עוצדי כוככים גמורים ולא
ישראל מומרים:

רבי
מומר (שם) לו: וטועים, שאין מ

עין משפט
גר מצוה

א א מ"י פ"א מהל'
תרומות הל' ה ופ"ד
הל' שמיטה ויובל הלכ'
כז:

ב ב מ"י פ"א מהל'
תרומות הלכה ה
ו מהלכות צית הצחירה

הלכה מז:
ג ג מי' פ"א מהל'
תרומות הלכה ה:

מטמא משכב ומושב
הלכה י:

מוסף רש"י

[illegible]